

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ตอนที่ 5

การดำเนินชีวิตคริสเตียนโดยการรับสุขภาพหลังไหลของชีวิตพร้อมด้วยการปฏิบัติแห่งชีวิต ที่ออกมาจากและมีเพื่อพระนิเวศน์อันเกรียงไกรของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์: ยอค.47:1-12; 2กษ.3:6; 1กษ.9:11; 3:6, 9; 4:15; 3:2, 12

I. ถ้าจะดำเนินชีวิตคริสเตียน เราจำเป็นต้องรับสุขภาพหลังไหลแห่งชีวิตที่ออกมาจากพระนิเวศน์ของพระเจ้า — ยอค.47:1-12:

1. การเคลื่อนไหวที่สุดยอดของพระเจ้าคือการเคลื่อนไหวของพระองค์ที่อยู่ในมนุษย์เพื่อจะแปรสภาพมนุษย์ให้เป็นพระเจ้าโดยการทำให้มนุษย์ซาบซ่านไปด้วยทุกสิ่งทีพระองค์ทรงเป็นในด้านชีวิต, นิสัย, องค์ประกอบ, และธาตุแท้ของพระองค์ เพื่อสร้างราศีหรือการสำแดงของพระเจ้า — 2กษ.3:18; 1ยฮ.3:2.
2. น้ำหลังไหลออกมาจากไถ้ธรณีประตู่ — ยอค.47:1:
 - (1) ถ้าอยากให้น้ำหลังไหลก็ต่อต้องมีธรณีประตู่ คือต้องมีช่องเปิด — เทียบ บพส.81:10.
 - (2) ถ้าเรายังเข้ามาใกล้องค์พระผู้เป็นเจ้าและติดต่อกับพระองค์มากขึ้น ก็จะมีช่องเปิดซึ่งให้น้ำที่มีชีวิตไหลออกจากคริสตจักร — บทเพลงที่ 614.
3. การหลังไหลนี้มุ่งไปสู่ทิศตะวันออก — ยอค.47:1:
 - (1) แม่น้ำของพระเจ้าหลังไหลไปสู่ทิศที่มีสง่าราศีของพระเจ้า — เทียบ อถข.2:3; ยอค.43:2.
 - (2) ถ้าทุกคนที่อยู่ในคริสตจักรแสวงหาและคำนึงถึงสง่าราศีของพระเจ้า น้ำที่มีชีวิตจะหลังไหลออกจากคริสตจักร — ยฮ.7:18; 1กษ.10:31.
4. น้ำนั้นหลังไหลออกจากด้านขวาของพระนิเวศน์ — ยอค.47:1:
 - (1) ในพระคัมภีร์นั้น ด้านขวาคือตำแหน่งที่สูงที่สุด เป็นอันดับแรก — เทียบ ฮร.1:3.
 - (2) การหลังไหลของชีวิตต้องเป็นเอกอยู่ภายในเรา กลายเป็นปัจจัยที่ควบคุมในการดำเนินชีวิตและการงานของเรา — วว.22:1; กช.1:18ข.
5. การหลังไหลนี้อยู่ข้างแท่นบูชา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเราจำเป็นต้องมีการจัดการของกางเขนและการถวายตัวอย่างครบบริบูรณ์เพื่อจะรับสุขภาพหลังไหลแห่งชีวิต — ยอค.47:1.
6. ถ้าอยากให้การหลังไหลแห่งชีวิตเพิ่มพูนขึ้น เราจำเป็นต้องถูกวัดโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นมนุษย์ทองเหลือง — 40:3; 47:2-5; วว.1:15; เทียบ ยฮ.7:37-39:
 - (1) การวัดคือการตรวจสอบ, ทดสอบ, พิพากษา, และถือครอง; การวัดสี่ครั้ง ครั้งละหนึ่งพันศอกซึ่งเป็นหน่วยที่ครบถ้วน (เทียบ บพส.84:10) บ่งชี้ว่าในฐานะสิ่งทรงสร้างเราจำเป็นต้องถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าวัดอย่างถี่ถ้วน เพื่อพระองค์จะทรงยึดครองและถือครองทั่วทั้งตัวเราอย่างถี่ถ้วน (ยชย.6:1-8).
 - (2) เรายิ่งยอมให้องค์พระผู้เป็นเจ้ามาตรวจสอบ, ทดสอบ, และพิพากษาเราเพื่อจะถือครองเรา การหลังไหลนั้นก็ยิ่งลึก; ความลึกของการหลังไหลนั้นขึ้นอยู่กับว่าเราถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าวัดไปมากเท่าไร — เทียบ 1ยฮ.1:5, 7.
 - (3) เรายิ่งถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าวัด เราก็ยิ่งถูกคุมและจำกัดโดยการหลังไหลของพระคุณแห่งชีวิตจนในที่สุดเราก็สูญสลายอยู่ในพระเจ้าตรีเอกภาพที่หลังไหลและถูกพัดพาไปโดยพระเจ้าตรีเอกภาพที่หลังไหลซึ่งเป็นแม่น้ำที่ให้เราแหวกว่าย; ในแง่หนึ่งเราสูญเสียบรรยากาศไปจนหมด แต่ในอีกแง่หนึ่งเราก็มีบรรยากาศอย่างแท้จริง — ยอค.47:4-6.
7. แม่น้ำทำให้ทุกสิ่งมีชีวิต; การหลังไหลของแม่น้ำก่อกำเนิดต้นไม้, ปลา, และปศุสัตว์ — ข้อ 7, 9-10, 12.
8. แม่น้ำทำให้ดินแดนที่แห้งผากกลับชุ่มชื้นและเขียวชอุ่มแห่งความตาย; การทำให้ชุ่มชื้นและการเขียวชอุ่มนี้มุ่งประสงค์เพื่อก่อกำเนิดชีวิต — ข้อ 8:
 - (1) แม่น้ำไม่สามารถเขียวชอุ่มหนองน้ำและที่ลุ่มชื้นแฉะ; หนองน้ำหรือที่ลุ่มชื้นแฉะคือสถานที่ซึ่งเป็นกลาง, สถานที่ซึ่งครึ่งๆกลางๆ, สถานที่แห่งความประนี ประนอมและไม่ร้อนไม่เย็น — ข้อ 11; เทียบ วว.3:15-16.

- (2) เพื่อการหลังไหลแห่งชีวิตและการดำเนินชีวิตคริสตจักร องค์พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาและเรียกร้องความเด็ดขาด; เมื่อเป็นคนที่เด็ดขาด เราจะอยู่ในการหลังไหล และการหลังไหลนี้ไม่ใช่สายน้ำเล็กๆ แต่จะเป็นแม่น้ำที่เราแหวกว่าย; และไม่ว่าแม่น้ำนี้จะไหลไปที่ไหน ทุกสิ่งที่อยู่ที่นี่ก็จะมีชีวิต.

II. การรับสุขที่เรามีต่อพระคริสต์ซึ่งเป็นการหลังไหลแห่งชีวิตนั้นมีไว้ให้เราเป็นผู้หว่าน, ผู้ปลูก, ผู้รดน้ำ, ผู้บังเกิด, ผู้บ่อนเลี้ยง, และผู้ก่อสร้าง ซึ่งมีการปฏิบัติแห่งชีวิตสำหรับการก่อสร้างทางอินทรีภาพที่อัศจรรย์ของพระเจ้า คือพระนิเวศอันเกรียงไกรของพระเจ้า — 2ทธ.3:6:

1. ผู้ปฏิบัติแห่งชีวิตคือผู้หว่านที่หว่านเมล็ดพันธุ์ฝ่ายวิญญาณ:
 - (1) ใน 1ทธ.9:11 เปาโลพูดกับชาวโครินโธว่า “เราได้หว่านสิ่งของฝ่ายวิญญาณให้แก่ท่านทั้งหลาย”; สิ่งของฝ่ายวิญญาณหมายถึงเมล็ดพันธุ์ฝ่ายวิญญาณ.
 - (2) เมล็ดพันธุ์คือสิ่งที่บรรจุชีวิต และการหว่านเมล็ดพันธุ์ฝ่ายวิญญาณก็คือการแจกปันชีวิตที่อยู่ในวิญญาณ, อยู่กับวิญญาณ, และออกจากวิญญาณของเรา; องค์พระเยซูเจ้าเสด็จมาในฐานะผู้หว่านเพื่อหว่านตัวของพระองค์เป็นเมล็ดพันธุ์แห่งชีวิตเข้าสู่มนุษยชาติ — มธ.13:3, 37.
 - (3) ในการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราทั้งหลายซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติแห่งพันธสัญญาใหม่จำเป็นต้องเป็นผู้หว่านที่แจกปันชีวิตเพื่อจะทำให้พระคริสต์เติบโตและถูกยกก่อกำเนิดขึ้นในผู้อื่น.
2. ผู้ปฏิบัติแห่งชีวิตคือผู้ปลูกซึ่งปลูกพระคริสต์เข้าสู่ผลไพบรุษของพระเจ้า — 1ทธ.3:6:
 - (1) ผู้เชื่อทั้งหลายที่ได้บังเกิดใหม่ในพระคริสต์ด้วยชีวิตของพระเจ้าเป็นไร่นาของพระเจ้า เป็นฟาร์มของพระเจ้าที่อยู่ในสิ่งทรงสร้างใหม่ของพระเจ้า — ข้อ 9.
 - (2) ถ้าเราอยากปลูกพระคริสต์เข้าสู่ผู้อื่น เราจำเป็นต้องมีประสบการณ์ที่แท้จริงต่อพระคริสต์ในฐานะชีวิตที่อยู่ในวิญญาณของเรา.
3. ผู้ปฏิบัติแห่งชีวิตคือผู้รดน้ำซึ่งทำให้ผู้คนชุ่มชื้นไปด้วยพระคริสต์: เมื่อเราปลูกพระคริสต์เข้าสู่ผู้อื่นแล้ว เราก็จำเป็นต้องรดน้ำให้เขาชุ่มชื้นด้วยน้ำแห่งชีวิต — ข้อ 6:
 - (1) เราอาจเปรียบผู้รดน้ำในฟาร์มของพระเจ้าเหมือนระบบชลประทานซึ่งมีอ่างเก็บน้ำคอยส่งน้ำมาหล่อเลี้ยงฟาร์ม; เราควรเป็น “ระบบชลประทาน” อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีอ่างเก็บน้ำที่มีชีวิตอยู่ภายในเราเพื่อจะรดน้ำให้คริสตจักรซึ่งเป็นฟาร์มของพระเจ้าได้ชุ่มชื้น.
 - (2) เราจำเป็นต้องมีประสบการณ์ที่แท้จริงต่อพระคริสต์ผู้เป็นน้ำแห่งชีวิตและมีการติดต่อกับพระองค์อย่างมีชีวิตชีวา เพื่อเราจะกลายเป็นช่องทางให้น้ำที่มีชีวิตหลังไหล เป็นระบบชลประทานอันศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถนำน้ำแห่งชีวิตไปหล่อเลี้ยงแก่ผู้อื่นได้ — ยส.4:14; 7:37-39.
4. ผู้ปฏิบัติแห่งชีวิตเป็นผู้ให้กำเนิด เป็นบิดาที่แจกปันชีวิตให้บุตรทั้งหลายที่เขาให้กำเนิด — 1ทธ.4:15:
 - (1) การให้กำเนิดคือการบังเกิดบุตรฝ่ายวิญญาณ ให้พวกเขาเกิดออกมาโดยการแจกปันชีวิต.
 - (2) เราจำเป็นต้องมี “หน่ออ่อนของชีวิต” อันศักดิ์สิทธิ์เพื่อจะแจกปันชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่ผู้อื่น เพื่อพวกเขาจะได้บังเกิดเป็นบุตรของพระเจ้า.
5. ผู้ปฏิบัติแห่งชีวิตเป็นผู้บ่อนเลี้ยง: การบ่อนเลี้ยงเป็นเรื่องของชีวิต: การบ่อนเลี้ยงต่างกับการสอนซึ่งเป็นเรื่องของความรู้:
 - (1) การให้น้ำนมสำหรับดื่มหรือให้อาหารสำหรับกินคือการบ่อนเลี้ยงผู้อื่น (3:2); สิ่งนี้อัครทูตนำไปหล่อเลี้ยงแก่ผู้เชื่อชาวโครินโธคือน้ำนม และควรบำรุงเลี้ยงพวกเขาแล้ว.
 - (2) คำสอนที่แข็งแรงสมบูรณ์ของเหล่าอัครทูตได้นำคำสอนที่มีพลานามัยอันเป็นการหล่อเลี้ยงแห่งชีวิตไปให้ผู้คนที่ได้บำรุงเลี้ยงหรือเยียวรักษากันพวกเขา — 1ตธ.1:10ข; 6:3; 2ตธ.1:13; ตต.1:9.
6. ผู้ปฏิบัติแห่งชีวิตคือผู้ก่อสร้างซึ่งทำการก่อสร้างด้วยทองคำ, เงิน, และเพชรพลอย:

- (1) ทองคำเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงพระเจ้าพระบิดาในด้านพระนิสยที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, เงินเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงพระคริสต์ในด้านการทำงานแห่งการไถ่ของพระองค์, และเพชรพลอยเป็นเครื่องหมายเล็งถึงพระวิญญาณนั้นในด้านการทำงานแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระองค์ (ซึ่งตรงกันข้ามกับไม้ที่เป็นเครื่องหมายเล็งถึงนิสยฝ่ายมนุษย์; หญ้าแห้งซึ่งเป็นเครื่องหมายเล็งถึงมนุษย์ที่อยู่ในเนื้อหนัง, และฟางซึ่งเป็นเครื่องหมายเล็งถึงสิ่งที่ไร้ชีวิต) — 1กธ.3:12.
- (2) หนังสือบทเพลงไพเราะเป็นภาพบรรยายว่าในการดำเนินชีวิตคริสตจักรที่ถูกต้องนั้น ผู้เชื่อทั้งหลายที่ได้รับการสำเร็จย่อมาร่วมมือกับพระวิญญาณผู้ทำการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะสำเร็จเหล่าผู้แสวงหาที่รักพระคริสต์โดยการนำพระเจ้าตรีเอกภาพไปหล่อเลี้ยงให้แก่พวกเขา ให้พวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยการที่คุณลักษณะต่างๆ ของพระเจ้าตรีเอกภาพได้ถูกกระทำเข้าสู่พวกเขาจนกลายเป็นคุณธรรมของพวกเขา — 1:10-11.
- (3) เรื่องนี้มีเพื่อการก่อสร้างคริสตจักรเป็นพระกายอันทริยของพระคริสต์ ซึ่งจะสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เพื่อทำให้แผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้าสำเร็จสมบูรณ์ — 1กธ.3:12; วว.21:18-21.